

കാന്തവുത്ത.

കൊച്ചമല്ലുർ കൊച്ചമല്ലിത്തന്മുരം

തിനമനല്ലുകൊണ്ട് കല്പിച്ച

ഉണ്ണാക്കിയത്.

മുഴീവപേരുർ

ഭാരതവിലാസം അച്ചുട്ടുട തിൽ

അച്ചടിച്ചത്

1104.

വില അണ കന്ന്.

All Rights Reserved.

പ്രക്ഷ്വകാശം ടി അച്ചുട്ടുടിവേക്കിളിതാക്കന്ന.

സ മ പ്ര സം .

കൊച്ചുന്നിത്തന്യരാനെന്നവിലദിരിപുകർ—
നോൽ ശാസ്യങ്ങളവയ്ക്ക്
കൊച്ചുന്നിനേൻ തുടർന്ന ക്രമാധാരങ്ങളി—
ചുങ്കയാൽ വൈകിട്ടരെ
കൊച്ചുന്നിക്കോണിപാലൻകവികൾതിലകൾ
കേടിലിംഗാധികാരി
മെച്ചന്യം നോതി ‘നാരി’ ജനമതിനമറി—
തെടിട്ടവാൻ കാരാതവുതരം .

ഉള്ളനമോദമുഖനായകചാൽചുഡാ—
നെപ്പോഴുമകമതിൽവജ്ഞമഗ്രഹനംമേ!
കെപ്പോഴുണ്ടാനിഹിവമചൂഞ്ഞകാനവുതര.
മധ്യിമീട്ടനൃതവത്രപ്പവേലുവത്തിൽ.

പീറിക്ക്

വുത്തരത്താകരം മുതലായ “ചന്ദ്രസ്ത്രം” ഗ
മ്പങ്ങളിൽ കന്നമുതൽ മേലേംട്ടുള്ള സംഖ്യകൾക്ക്
“എക്ക്”, “ഒ-യു” എന്നിങ്ങിനെ ഉള്ള സുഖഭോ
ഗ മാർഗ്ഗം വെട്ടിത്തു “ഉക്കാ” “അത്രുക്കാ” ഇത്രു
ഡിയായും, മുന്ന് വൻ്നുണ്ടാക്കും നാലു മാത്രകൾക്കും
കും ഗണാമെന്നം, അതു ഗണാവന്നുണ്ടാക്കും ഗ്രാഹലാഘവ
വാദ്ധംവകരണും എടു ഗണാമാക്കി “മധ്യരാത്രി ജീ
ഡ റൈ” എന്നം, സംജ്ഞക്കും ചെരയുറിക്കുന്നതു കും
ഗണാത്തെ കരക്കുംവകും കാബാ ക്ഷേത്രവന്നവയായ
പില സുപ്പല്ലഭാഖവങ്ങൾ പ്രാചീനരൂഹമ്പങ്ങളിൽ ഉ
ണ്ട്. എക്കിലും കാബ്യതാടകാലി വളരെ പരിപ
രിച്ച സന്ന്യാസിലാക്കവ്യപ്പത്തിയെം ആയതല്ലെങ്കിൽ
ശാസ്ത്രങ്ങളിൽ ദൈപ്പുണ്ണം ആയതുകൂടി രണ്ടുമും
സന്ധാരിച്ചിട്ടുള്ളവക്കുള്ളടക്കി, ചന്ദ്രസ്ത്രംപരിചയം ഇ
പ്ലേനുവരികിൽ, “പ്രഖണ്ഡിനി” വുത്തത്തിന്നീറ
സപ്രത്യേകം “മദജരഗ്” എന്നവരിന്തെന്നു ഫേരം
മതസ്തിലാകുന്നതല്ലാത്തതിനു പുറമെ, ഈ പരിഞ്ഞ
തു് എന്തുംശയിലംകും എന്ന സംഗയിക്കുള്ളടക്കി
ചെയ്യമായിരിക്കും. പിന്നെയും വുത്തരത്താകരി
തിയായിട്ട് “ഗണം” നോക്കി വുത്തം ഓറിയുന്നതം

ഈൻ, കേട്ടാൽ പരസ്യരം ചൊയ്യുള്ള വൃത്തങ്ങൾ ഈ നിന്മത്തന്നു് അറിവാണ് പ്രധാനം. ആയതുകളും ശ്രദ്ധയുകൾ തമ്മിലുള്ള പ്രത്യാസങ്ങളും സ്ഥാപ്തമായി തിരിച്ചു് അറിയുകയും യാതിശക്കയും ചെയ്യണ്ടതു, പരീക്ഷാജ്ഞ പരിശോനവക്സ് പ്രത്യേകിച്ചു് അത്രംവരും മാക്കാം. ഇത്രവജ്ഞാ, ഉപേത്രവജ്ഞാ, ഉപജാതികൾ, ആവ്യാനികൾ, വംശസ്ഥാ, ഇത്രവംശസ്ഥാ, ഇതുകളും ഇതി ഇതുപോലെ പലതുകളും താഴീൽ അംഗും പ്രത്യാസങ്ങളേ ഉള്ള എന്നു് അറിയുന്നതിനു പുത്തരതാകൾക്കാണ്ടു സുലഭതരിൽ കഴിയുന്ന തല്ലും; എന്നതിനു പുറമെ, ശ്രദ്ധാജ്ഞരാക്കണം ബഹു സ്നേജനാകമായ വൃത്തങ്ങളിൽ തിന്മിക്കുന്ന പ്രത്യേകിംഗൾക്ക് ഉള്ള രസംശം മുതലായ പ്രത്യേകിക്കളുടെ വിശേഷമായ വിന്യാസങ്ങളിൽനിന്നു് ഉത്തിവിച്ചു് ഉദ്ദേശകൾ അല്ലായ താളും മുതലായവ ഇംഗ്ലീഷായ വൃത്തങ്ങളിൽ അടങ്കിയിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടാക്കാം എന്നറിവാണു്, അങ്ങിനെ അറിഞ്ഞു ശ്രദ്ധാർത്ഥമായ കവയങ്ങൾ ചെയ്യാം ഗണങ്ങൾ മുലകായി വൃത്തസ്പദതു പം അറിഞ്ഞതുകൊണ്ടു പോരാം.

ഈങ്ങിനെ തുടങ്ങിയ ദേശങ്ങൾ തട്ടക്കമന്നതിനായിട്ട് “കവിംജൻ കാളിഭാസർ” സംസ്കാരം ഡിൽ “ശ്രദ്ധാഭ്യം” എന്ന വൃത്തഗ്രന്ഥം പരമേ പകാരാത്മം തിന്മിച്ചു.

അതു രീതിയെ അനുസരിച്ചു്, സംസ്കാരപരിപ്പ്

നൽ ഇല്ലാത്തവൻടെയും പ്രത്യേകിച്ചു “സർവ്വകലാ ശാഖാ” പരിഷക്കരിക്കുമ്പോൾ മഹയാളംഡാഷ്ടയിൽ പഠിക്കുന്ന വിദ്യാത്മികളുടെയും അതിവാദ്യത്തിന്റെവേണ്ടിയും, സർവ്വമാം രാജതപാലത്തിച്ചു കവി അനുയ കൊച്ചന്നാല്ലൂർ കൊച്ചുണ്ണി തന്റെ ഇപ്പോൾ കേരളംഡേശയിൽ “കാഞ്ചിവൃത്തം” എന്ന പേരായ ഇംഗ്ലീഷുകിം രഹിതമാക്കിയിരിക്കുന്നു.

ഈതിൽ ഇദ്ദേഹം രസികനായ സ്ഥിരമനോധ മുന്നാബൈ ഒരുപ്പാറക്കരമാക്കം വിധത്തിൽ പ്രയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്. ഗ്രൗണ്ടിംഗുകൾക്കും സൗലഭ്യത്തിനും ആരംഭം ആവാലംഭിച്ചുകൊണ്ട് അതി പറഞ്ഞിരിക്കുന്നത്. കാഞ്ചിവൃത്തത്തിൽ അതു കൂപ്പുവും കൂടി ഇല്ലോ. ഗ്രൗണ്ടിംഗുകൾക്കും ഇല്ലാത്തതും വെള്ളനടപ്പും അതിവ കുറവും ഉള്ളിടതും അനുയ പ്രായങ്ങൾ സകല വൃത്തങ്ങളിൽ ഇതിൽ അടങ്കിയിരിക്കുന്നു. പ്രസ്താവം അധികല്ലായും അക്കാദമിയും നേരാക്കുന്നതും കാളിഡാസർ ത്രജിച്ചു തിനെ കൊട്ടങ്ങളുമുൻ്നെ തന്റെ അനുസരിച്ചു. ഒന്തിലും ജീവനായികയെ ഉപദേശിക്കുന്നതായി കൂടണം.

മേൽപ്പറഞ്ഞ സംഗതികൾക്കാണ്ടു പ്രത്യേകിച്ചും അക്കല്ലുംടങ്ങും നോക്കുന്നേം, ഗ്രൗണ്ടിംഗുകൾക്കും ഇത് അധികം കുറവും അതിനും മഹയാളി വിദ്യാത്മികൾക്കും അവാദ്യം അഭിയന്ധണ്ടെന്നും ഉള്ളിച്ചു വരവാം ഇനിക്കും കൂടുതൽനെ തീരിയില്ല.

ഈ പുസ്തകം വളരെ ചെറിയതായിരിക്കുന്നതിനാൽ, സുലഭത്തിൽ പാറിക്കിരിക്കുന്ന അനുമകർത്താവിന്റെ മുത്തക്കിപ്പുറവാനുള്ള ശക്തി അടിസ്ഥായും എല്ലാം സംശയംരഹിച്ചാണും. ഉള്ള കവിതയാണും അംഗീയംവും നാതാകയാൽ, അതുകൊണ്ട് ഇവിടെ ഇന്നിന്നാതെന്ന ചുണ്ടിക്കണ്ണാൻകേണ്ടെല്ലാലും.

മനോധരങ്ങളായ വൃത്തങ്ങൾക്കു ഇതിൽ അടങ്കിയിരിക്കുന്നുണ്ടോ, “കാന്തം” എന്നതുകൊണ്ട് ഇതിലുള്ള വൃത്തങ്ങൾ നൃത്യ എന്നും, “പുത്രം” എന്നതുകൊണ്ട് പല്ലുങ്ങൾ നൃജ എന്നും. സുചിപ്പിക്കുന്നതുകൊണ്ട്, ഇതിനും, “കാന്തപുത്രം” എന്ന പേരു വിളിച്ചു.

ഇതിനു പീരിക്കാ എഴുതുന്നതിനും ഇനിജ്ഞിനീരനുവാദം തന്നതിനുംയിട്ട് നോൺ കവിയോട് വളരെ കൂദിയായിരിജ്ഞും.

KERALA VARMAH,

First Prince of Cochin.

കാര്യ വൃത്തം

ഹരി:

ഗ്രീഗൺപത്രയെ ഭേക്കാരെഴുപ്പ് ചെന്നു.

മംഗളം പ്രതിജ്ഞാ ച

മരിമാൻമിഴിയായഗൈശവിയേണും മരികായങ്ങളെ
ചുന്നകുള്ളുമന്ത്രം നിറയുന്നാൽക്കുണ്ടാക്കുപ്പി പ്ലാ
രുന്നേന്നിധതയടപ്പിക്കാതവുത്തം.. (എ)

(പരിശോധന—സംജ്ഞാ)

കേട്ടാലും ഹരിഖേഡിംബം കൂട്ടക്കുരമായതിനെന്നറുന്നവ
ണ്ണം വിട്ടുസുന്നമാണെന്നതു തിട്ടമതിവവംദമെ
ആമതുപക്ഷം. (ര)

കൗമാന്തരയതം ലഘുവിനു ഹരിവണ്ണത്തിനുംണ്ടു
മാന്തരയതം ഹരിവിനുണ്ടിംബമതെന്നും പറയുമിതിൽ
അസ്പദമന്നുംബാലുവിനും.. (രു)

ഓമ്പ്രഥ്മ

മതിചുവിപ്പത്തുംരണ്ടിനു ചിതമായുംദമേരി
തന്നിലെഡാരകളിൽ പതിനെട്ടുരണ്ടിൽനാലിൽ പ
തിയഞ്ചുംമാന്തരയായ്ക്കും. (ഒ)

ഗീതി

ഈ സ്ഥാവു സ്ഥാഖ്യവോ ലാഞ്ചു! യാതൊന്നാലില്ലത്ത്
രാഖ്യാളും ഭാഞ്ചുവല്ലിതമനമവീഞ്ചു! കാണുന്ന ഗീ
തിയാണാതെടാ. (ഒ)

ഉപഗീതി

താരേതനൊഴി! വു റ്റം ലബ്ധവു മോഹനാർത്താൻ
ചൊന്നൊരാഞ്ചുടെ ഉത്തരമാമല്ലതെനു ടൊത്തെ
നാലായതുപഗീതി. (ഓ)

(അം_മ)

ഗീചിനിൽവീം. (ഒ)

(അം_ര)

രണ്ണദിനം ദീപം സ്രീജ്ഞിജ്ഞം (ഔ)

(ഭാരതി_സ)

ഭാരതിതാൻ മുഹൂര്തചേരകിലാദിയിൽ. (ന്ത)

(സുഖാ_സ)

സുഖാജ്ഞൻ സുഖാജേ! കേൾവക്കമണ്ണുമുഹൂര്തം രണ്ണം (ഹം)

(അരക്ഷരപാദ്ധ്വി_ര)

കന്നാട്ടനാലവന്നിനാനു മുഹൂര്തപും ശിക്ഷയില്ലതും
വക്ഷരപാദ്ധ്വി. (ഹം)

(ശരിവദന_സ)

അരക്കിയിൽരണ്ണം മുഹൂര്തവലാലുനാലും ശരിവദ
നാജ്ഞൻ ശരിവദനെ! കേൾ. (ഹര)

(മദ്ദലേവാ_ര)

പാലമ്പും മെഴിവണ്ണ് നാലവന്നിവരണ്ണം
വിവാദിശ്യു! ലഘുവായ്യുനാലാനേമദ്ദലേവാ. (ഹര)

(ഫ്രോക്കം—പ്ര)

ചാലേയഞ്ചാറിവഫ്രോകേ ബാലേലാളുഹുങ്കളും
നാലുപാദങ്ഗതിലും രണ്ടിൽനാലിൽത്താനേഴതും ലഘു.)

(മാനാവകാക്കീഡി—പ്ര)

കെനാട്ടനാലംഞുകളെടുന്നിവ ദേശക്കരുങ്കവം
വേണിജിതാന്മാവലികേ! മാനാവകാക്കീഡിമതിൽ.

(പ്രമാണിക്കം—പ്ര—നഗസപത്രപിണി)

സമാക്ഷരങ്ങൾനിയുയം സമസ്യവും ഹൃഷകളും തു
മാനിക്കും തെന്നായെ! പ്രമാണമിട്ടൊയർമ്മവീ! മന്ത്ര

(വിഭ്രംഹാലം—പ്ര)

പുത്രേ! ഭീമംസവും ധൂഞ്ഞര സപ്രാദ്രോനനാലം
കിൽ ചുപ്പും വിഭ്രംഹാലാരജങ്കായെ! വിഭ്രംഹാലം
വുത്തത്തിന്. (മന്ത്ര)

(ചെന്വകമാലാ—മന്ത്ര)

ചെന്വകമാലാവുത്തമതിനെന്ന് ചെന്വകമാലാ
തെർത്തൻ! ഭീമം മുവത്തനാച്ചന്നുാരമ്പത്തെങ്ങാവു
തുമ്മെന്തിക്കൽവിരാമം. (മന്ത്ര)

(മണിബേണ്യം—ന്ത്.)

പെണ്ണണിയാളേ! കേരിക്കുകന്നീ നമണിബേണ്യം
വുത്തമയെ ചെന്വകമാലാവുത്തമതി നാബോട്ടാട്ട
ങ്ങംപോയതുതാൻ. (മന്ത്ര)

(മനാക്രാന്താ—മന്ത്ര)

ക്കാരംഭിച്ചുവവദനേടനാലുവണ്ണംഞ്ചും പത്രം
പിന്നിടൊന്നം സുതനിഹൃദയാംമുന്നനാലാരമേഴം
നന്നായ്ക്കാലാക്കവിരതിജ്ഞലും മാറിനാലേഴിനാലും
മനാക്രാന്തജ്ഞമലവിലസനന്ദഹംസപ്രകാശേ! (രം)

(ഹംസി—മൃ)

മനാക്രാന്തജ്ഞേയുമരതിയിൽ ചൊന്നാത്തിട്ടം യ
തികളുണ്ട് യന്നോ! ഹംസിജ്ഞവിലത്തുണ്ടി മാന്നോ!
ഹംസിലളിത്തഗമനേ. (രഹം)

(ശാലിനി—മൃ)

കണ്ണാരാതംകൾ! ഗ്രസ്തമാരാവതെന്നീ വണ്ണം
രണ്ടുനാലുശോൺവിരാമം സപ്പൻ! തുണ്ണുണ്ണലു
ജീം വണ്ണഞ്ചും വണ്ണനേവരും വാലികേ! ശാലിനിജ്ഞം.

(ദേഹകം—മൃ)

കന്നാട്ടയാലുാട്ടമേശമവത്തും സുന്ദരി! കേൾ
കളുങ്കളുതാകം ധന്യതരേ! ശ്രംഭാധകവുത്ത
ത്തിന്നരികെന്നടച്ചീവിതനാമേ! (രഹം)

(ഇന്ത്രവജ്ഞം—മൃ)

മുന്നാറതേശാവതിവരിരയെല്ലാം മാന്നുപ്പിയേ!
ഗ്രസ്തമതായിവന്നാൽ നന്നായതിനാമമതിന്റെവജ്ഞ
യെന്നാതിട്ടനാണ്ടുകവീംപരമാർ. (രഹം)

(ഉച്ചന്ത്രവജ്ഞം—മൃ)

പിതരത്തംട്ടംപ്രതിബേഘനാവണ്ണ മതഞ്ഞൾ
ബേബാലുവംഗിവന്നാൽ ഇതെന്ന് പ്രിയേ! തന്മഹവേ
ന്റവജ്ഞയതെന്നചൊല്ലുന്നകവീംപരമാർ. (രഹം)

(ഉച്ചംതി—മൃ)

പാരംമടങ്ങിപ്പരിപുണ്ണചന്ത്രൻ പരന്നമിജ്ഞനോ
രു ചാരവഞ്ഞു! പാരംതെയീവുത്തയുഗംപ്രിയുമും
പെട്ടനിന്നചുംലുപജംതിതന്നിൽ. (രഹം)

(വിപരീതാദ്ധ്യാത്മികം—ഫ്രെം)

കനിയുവങ്ങം ശ്രീയഗംഗാപിന്നേ യുദ്ധത്വരുവങ്ങം
ശ്രീകർമ്മനാമായാൽ ഉറോജ്ജവാനു! വിപരീതാദ്ധ്യാത്മ
മൊടുത്താരാദ്ധ്യാത്മികയാണാതല്ലോ. (ര.ര.)

(രമോഡിതം—ഫ്രെം)

അഭ്യുദാതവിഷമാക്ഷരങ്ങളും അഭ്യുവിട്ടയിൽ
ക്കളുായിട്ടും ദയവിലോക്കരമോഡിതാദ്ധ്യാത്മ മ
നിതോഴ്സ്ഥിതവുതമായതിൽ. (ര.വ.)

(സപാഗതം—ഫ്രെം)

പഞ്ചമാധ്യന്തരത്വത്വാർക്കൾക്കിൽ സത്തമേഖല
വിാ താരിട്ടമെന്നാൽ രാഗവംശിണിരമോഡിതവുതാം
സപാഗതാദ്ധ്യാത്മം ചെന്നിട്ടുമല്ലോ. (ര.ൻ)

(വസന്തമാലിക—ഫ്രെം,ഫ.വ.)

ഹരുന്നനുമാരമെട്ടവള്ളം, പരമാന്ത്രവിഷമാം
ശ്രീതിരസമത്തിൽ ഹരവണ്ണമാട്ടകമേഖലേന്നതേ
എം ഹരനാൽമുന്നവസന്തമാലികക്കും. (ര.ഡ.)

(ചെന്നകമാലികം—ഫം-ഫ്രെം)

വടിവോട്ടവസന്തമാലിക ജ്ഞാനയോരം ശ്രീകർമ്മം
വിഘ്രൂഖിയൈ! ടെപിൽപെട്ടമേകമക്ഷം. വിടണം ച
നുകമാലികക്കുംയൈ! (ര.ഫ.)

(വൈശ്രദിവോപി—ഫ.വ.)

ചാത്വൻബുദ്ധും പത്തിന്ത്യാശ്മേഖി നാഭാതുണം
കിംലാഘവം മേലാഘവണി! അഭ്യുംഖവിശ്വേഷം ദംശേ
മേഴാലുമേവം ദത്താഖംഖാഹേ! വൈശ്രദിവോപിജ്ഞ
നുയം. (ര.റ.)

(തെംടക്കം—മറ)

തരളായതനീലവസന്നയയേ! തങ്ങിമണി! തോ
കകവുത്തമതിൽ വരവ് ശ്രീനികി! മുന്നതുമാരമതും മര
വായുകമോയ്യുതമന്ത്രമതും. (ഒര)

(പ്രചിതാക്ഷരം—മറ)

ഹരിജാക്ഷിതോടകമതികലയെ ഹ്രദയവഞ്ചാരല
ഘ്യവായ്യുതികിൽ പരിചുണ്ട് ചന്ദ്രവദനേപ്രചിതാക്ഷര
യാകമനനറികസൂന്ദരിയിൽ. (ഒര)

(ഭജംഗപ്രയാതം—മറ)

ആമാലുംനന്നംലേഴ്ചപത്രനാവിവരിൽ പ്രമേഖ
പ്രാഡ! ലാഡവംവനാവെന്നാൽ പ്രമാണാജതിരല്ലോം
ഭജംഗപ്രയാതം പ്രമാംവുതമാജായതെന്നാതിട്ട
നാ. (ഒര)

(ചൃതവിളംബിതം—മറ)

മതിതോഴംമുഖിമാർമണിമാവികേകുചൃതവിളംബിത
വുതമതിൽപ്പിയേ! മതിയിലോക്കരനാലോച്ചമേഴ്ച
പാ അതിനുകളഞ്ചുമിവാരഹ്രദക്കളോം. (ഒന്ന)

(ഹരിണിപ്പുതം—മഹ-മറ)

പ്രമാംപ്രിതിയമതുന്നമാ ചൃതവിളംബിതവു
തതമതിൽപ്പിയേ! പ്രമാക്ഷരഹീനമതാധുകിൽ സൗ
തനകേൾ ഹരിണിപ്പുതമായത്. (ഒന്ന)

(വംശസ്ഥം—മറ)

അരിംതൃകാണാലുംപേരുവജ്ഞയിൽ പാഞ്ചവാ
ഓന്തുമതിനൊമ്പയേ! വരംഗിമേഖലാലുവൊന്ന
കൂട്ടിയാൽ ധരിജ്ജവംശസ്ഥമതായിട്ടംപ്രിയേ! (ഒപ്പ)

(ഇന്റവംഗമം—ഫറ)

നീകംവെടിന്തുംഗ്രീകരിതനിലോകയും മജ്ജു
ശ്വിയാദേ! മുതലിൽന്നുങ്കളേ ചേക്കുവംഗമ
മതികലുകിലോ കേരിക്കിന്റവംഗമമതായ്ക്കരു
യേ! (സന്ധി)

(പുണ്ണിതാരു—ഫറ—ഫറ)

സമചരണമതികലഞ്ചുമെട്ടും സുമതനു! പത്രമെട്ടു
ക്കുള്ളുരണ്ടും മുത്തവിഷമതികലുവേതേ സ്വരതി
യിൽ രണ്ടിതുപുണ്ണിതാരുയല്ലോ. (സന്ധി)

(കസുമവിചിത്രം—ഫറ)

വടിവോട്ടുകേരി നൈവദന്ത്യു ദ്രോഢങ്ങാംവം
ദേപയമാംവംദും ദ്രൂഡരമാകംകസുമവിചിത്ര ജ്ഞ
വിഭിലോട്ടും മുഹസമയേന്തു! (സന്ധി)

(ജപിര—ഫറ)

യരിജ്ജയിതമിരയതിനീർലക്ഷണം. മുഞ്ഞകളും
വടിവോട്ടുന്തുനംലതും വരാംഗനേ! നവമമതുംനവാ
മുതം ചൊരിന്തിട്ടുമൊഴി! പതിനേംനമന്ത്രവും.

(മണ്ണുംഡാഷിണി—ഫറ)

വങ്ങമെന്ന മേഴമിവവിട്ടുരൈരേരുകൾ കരവിന
നേർമിഴി! മുക്കതപമുത്തമേ വരമണ്ണുംഡാഷിണി! മ
ദിയമംനസേ സ്വരിമണ്ണുംഡാഷിണിയതിൽധനിക്കയീ.

(പ്രഭാവതി—ഫറ)

രണ്ടക്കുറംമുതലതിൽനംലുമൊപ്പതും കൊണ്ടുകു
ചേവല്ലുപതിനൊന്നമന്ത്രവും വണ്ണംടിട്ടുംമിഴിമുക

വം പുണ്യത്വി ജ്ഞാനായും വിത്രിക്കാണാലിലെ
ചർത്തിൽ. (ജഡ)

(പ്രഹണ്ടിനി—മര)

മുന്നാള്ളും അനുമതത്തുറഞ്ഞാട്ടക്കം മാനുസ്കീമകട
മനോ ഇരുക്കളുായിവന്നീടും യതിയതു മുന്നിലഞ്ചു പ
ത്തിൽ കന്നാഗ്രീഹരരദനേ! പ്രഹണ്ടിനിജ്ഞം. (ജഒ)

(ഇഴവഭനാ—മര)

ഒന്നാപുത്രരഖുപരമായേന്നുതുമാട്ടക്കു നന്നിലായി
രണ്ടുമിവകേൾക്കളുായവാകും ഇഴവഭനാജ്ഞാരിയവാവ
തിലുഭിച്ചും രിച്ചവദനേമനെലിഗ്രാജയന്നോടേ! ()

(വസന്തതിലകം—മര)

വണ്ണാരണ്ണിക്കുശലിമാരണ്ണിമെഉലിമാരേ! രണ്ണാരി
നാലമന്ത്രം പേതിനൊന്നാമട്ടം. രണ്ണങ്ങാട്ടക്കമന്ത്ര
മോക്ഷിന്നുരുക്കളുായിക്കണ്ണാൽവുസന്തതിലകം തിലകം
അനിഗ്രാജ്ഞേ! (ജബ)

(മാനിഹ്രാന്തികരം—മര)

മട്ടംലർ മധ്യമുഖമോഴിനിക്കരമതിന്തിന്തിയതിൽ പടി
വോട്ടപെട്ടമണിമണിയൈ പെട്ടമെട്ടവതിലേംരു റു
ക്കയതിയറികെ തൊട്ടവിവകളിലിഹമണിഹ്രാന്തി
കരേ. (ജപ)

(മാലിനീ—മര)

മുതവിലഹ്രായായിട്ടാരവണ്ണന്മാപത്തം മത്രമത്ര
ലഹ്രാജ്ഞേ! പത്തിനോന്നാത്തമുന്നം യതിയതുവ
അമട്ടാലേഴിയാൽച്ചന്നുവിംബു പ്രതിമഥിവിക്കി ചു
ട്ടംമാലികേ! മാലിനീജ്ഞം. (ജന്മ)

(ചന്ദ്രചാമരം—മന്ത്ര)

സമസ്യയിരുന്നായസങ്കലനാളിയുമണിയുമാവാൻ സമ
ത്മയംയതന്നപ്പീ! പദ്ധതിയംരാപ്പുമംഗളതിൽ സമാക്ഷ
രണ്ടാളിക്കെഴും ഇരുക്കിളാംമുഹാംഗനാസമാക്ഷി! സ
ഞാക്ഷമായുംകുംക്ഷിക്കാശാംഗമാഴി. (ഒഠ)

(ഹരിണി—മര)

വരക്കുമുള്ളവായഞ്ചാലുത്തിൽക്കുംഗോദരി! പത്ര
തിൽ പരമാ പെട്ടനോന്നാംമുന്നാഞ്ചുനാംലതുമരാത്രം
വിരതിയുള്ളവാമാരംതനാലുൽ തമാവിധമേഴിനാൽ
ഹരിണി ഹരിണിഡിംബംപംഗേ! ദൂഡം ഹരിണി
ക്കും ഭോ.

(നിവരിണി—മര)

തുടങ്ങേംക്കൈംനാമമുള്ളപുനരവേഴ്ചമുതലംഡൈരാ
ടുങ്കുംമുവായിക്കമലമിഴിമുന്നക്കുരമത്രും മട്ടണംതന്നോ
റാൽ വിരതിചതിനോന്നാലുമചലമട്ടും വക്ഷം
ജേ! നിവരിണിയതിനോക്കില്ലളവം. (ഒര)

(ചുമപീ—മര)

യരിച്ചിട്ടുകരണിനാറിനടനടന്തിനം പത്രതിൽപ്പ
രം സുമുഖിമണിനാത്തദനനാലിനാദാശവിനം വരക്കു
തയേഴിഞ്ഞുവിരതിയെട്ടില്ലഞ്ചുംപുതിൽ ധരായര
കുപദായിരേതതാംഗി! പുതുപീജ്ജുമോ. (ഒന്ന്)

(കസുമിതലതാവെള്ളിതം—മരവു)

മന്ദാകുംഭാഥക്കുംഗാജലസന്മദ്ധാലുയംനോ! ച
ആൺവദിജ്ജും സുമുഖിയുള്ളവാനാഡിയിൽക്കാലിലെ
ഡ്രാം നന്നായേചെത്തന്നാൽ ക്കസുമിതലതാവെള്ളി

താവുത്തമായെന്നോടുകൂടോ കാര്യ കവികളും വിലം മെല്ലവേചൊല്ലിട്ടും. (ഒജ്)

(സാർക്കുലവികീയിതം—ത്രം)

ഒന്നാല്ലോ തവാരമെട്ടുമത്രും! പത്രാതൃതാരാ നിൽപ്പരം ദൂനിപ്പിൽപ്പതിനാരമപ്പുരുതും കാനോ! തമേവാന്ത്രാവും ഇങ്ങനീചുവിപ്പതിരാണിലുമുഖ വിചേദമേനോഴിലും വന്നാലായതിനുള്ളപേരുപാരാം സാർക്കുലവികീയിതം. (ഒജ്)

(സുവദനാ—രം)

നംബാല്ലുംവണ്ണമാരേശിവകളുമ്പകേരി പത്രിനുപു റമായീ നംബത്താരാന്ത്രാമനാളിവയുമലഘവംയുന്നീ നേമയേ ബാലേ! വിചേദമേഴേഴിവയിലുള്ളവം മാ റിക്ലുമഹോ ചാലേ! ചാനിജ്ജുചിത്രേന്നുവദനയ തിനെനോമൽസുവദനേ! (ഒന്ന്)

(സുഖരം—രം)

നംബാല്ലുംവണ്ണമാരേശിവകളുമ്പകേരി പത്രിനങ്ങ പുറത്തായീ നംബദേശടക്കതെന്നാളിവയുമലഘവാ യീക്കമന്ത്രങ്ങൾണ്ണം ബാലേ! വിചേദമേഴിൽപ്പന കടനുളവാ മേശിവയുണ്ടേഴിൽ ചാലേരത്രാം ചാ അവർക്കച്ചരളുഗളുണ്ണശ്ശരേ! സുഖരജ്ജം. (ഒന്ന്)

(ക്രിസ്തുമാരാജി—രം)

അരങ്കുതനപ്പിപ്പതിനെന്നാസുച്ചേപ്പതിനേഴിതെന്നി വയൈഴിച്ചുകേ കൂൺവിതാംഗിവിഷമാക്കരണങ്ങളുതിലെ കിയും തച്ചേക്കണ്ണം പഞ്ചാംഗരമൊഴിപ്പഞ്ചവാ

ഞാരവിഷങ്ങതനജിതോല്പസൽ പഞ്ചവേക്ഷസുമാ
മഞ്ചിരിപ്പു കച്ചദഹസൽക്കസുമമഞ്ചരി. (ഒപ്പ്)

(മരേതണം—രൂ)

നൻ തേതൻ തെഴുന്ന മെഴിയൊന്നാട്ടരണ്ടുമുമ്പു
നാലെഴുമൊന്നു മരയേപത്തിൽ പറംപരിചിലെന്ന
ഞു രാക്കുന്നതെടുന്നിവരാളുള്ളവം മരേതഭേദത്തെ
മതിലെഡാതത്തീടുമാസ്യമുള്ളമിത്തമ്യരിച്ചിട്ടുകന്നീ മരേതെ
വുന്നമതിനർമ്മാംഞാരിവത്തലു കൊടുത്തത്തീടുമാസ്യഗമനേ!

(ഭേദം—രൂ)

കന്നാട്ടനാലവതാരക്കാശമാക്കരംസുതനു! പത്തിനു
പുറമതാക്കന്നാരു റണ്ടുമാടമിവയും ഗുരുക്കാർപ്പനരെ
ചുമന്തിമമതും ഗുരുക്കിരതേരറിട്ടു. വരതനോധിരിച്ചിട്ടു
പത്തില്ലെയതിന്ത്രെസൗന്ദരി പന്തിരണ്ടതില്ലുമം സ്വ
അദ്ധരണാത്രി! ഭേദമതിൽ. (സ്വം)

(അംപലവലിതം—രൂ)

വടിവിനൊട്ടാഡബ്യുതേഴുപ്പരമത്തിന്ത്രും മതാക്കമു
സാമയികേൾ ദ്രശ്യമദ്ദുന്നമേഴുമിവനും. ഗുരുതപ്പെ
ആവേദ മെംബ്രതുമെടോ ഒട്ടവതുമേവമണ്ണയതിനാൽ
യരിപ്പു പതിനൊന്നാതിക്കണ്ണിയതും. പെട്ടകിമ്പു
ന്തിരണ്ടില്ലുമിതോങ്കാംപലവലിതേവരംഗിലവിതേ!

(തന്നപ്പി—രൂ)

കന്നാട്ടനാലബ്യുധിശശിവദനേപാത്രകഴിഞ്ഞെമ
വക്കുമുഖരണ്ടും മുന്നതുമാരും മധുമെഴിയുംചുവിൽ
ചേരുന്നാൽരണ്ടിവയ്ക്കുള്ളവരും വന്നിട്ടുമന്ത്രാശി

വരുതിൽ യതിയും പത്തതിന്റെപ്പറമ്പുരമ്മയോടൊക്കിൽ
തന്നെ ദിയതിനേന്നറികയില്ലെങ്കെതനപ്രീകരം ചുട്ടിട്ട്
മണിമണിമാഡേ! (സ്വ.)

(ശായരബിംബം—രഭ)

കന്നതുള്ള ഒപ്പുവരെട്ടുമിണിനെ വരുമാപ്പത്തിൽ
പരമതിഹംയിട്ടാനു മഴക്കിനേംടെട്ടെതാട്ടക്കവു
മതിനിഹാദ്യങ്ങിരിവതിൽമുന്നും മിന്നിട്ടമരിയറിഡും
വുമടങ്ങിന സുരചചിരമംസംസത്തമിന്നാണി തൃ
ന്നിയവദനസരോകമനിജ്ഞിതശയരബിംബംവേ! ശ
ശയരബിംബംവേ.

(സ്വ.)

(സുന്ദരനയറം—രഭ)

പരിമിനേംടഞ്ഞുമെട്ടുപത്തതിലുമ്പെരമൊന്നു
തു മെട്ടു മയിക്കേളിക്കവതിന്റെപ്പരമാന്തരമാറ്റമിവ
കളിശ്ശേഷമത്രംവല്ലുത്തവം ഹരികളട്ടത്തട്ടത്തുക
ചുത്തിട്ടമരിഞ്ഞാണിച്ചുവിടിച്ചുമവലയും ഹരിണകി
ശോരകലോചനസുന്ദരതരനയരേ! ശ്രേണിസുന്ദര
യരേ.

(സ്വ.)

ഇതി കാൺവുത്തം

വുത്തം സ്വ. പാല്യം സ്വ. .

അർ ദ ഓ കാ ട ട ത ത ത ത ത

